

Різдво Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа - 25 грудня

Якщо 25 грудня випадає у неділю або понеділок, то згідно Типікону в цей день служиться літургія св. Василя Великого.

Антифон 1

Стих 1: Ісповімся тобі, Господи, всім серцем моїм, розповім про всі чуда твої (Пс 9,2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 2: На раді праведних і соньмі – великі діла Господні, явлені в усіх волях його (Пс 110,1-2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: Ісповідування і велич – діло його і правда його перебуває повік віку (Пс 110,3).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Слава і нині:

Якщо співаємо 2ий антифон: Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Як ні то співаємо: Єдинородний Сину

Антифон 2

Стих 1: Блажен муж, що боїться Господа, заповіді його дуже любі йому (Пс 111,1).

Приспів: Спаси нас, Сину Божий, що родився від Діви, співаємо тобі: Алилуя.

Стих 2: Сильне на землі буде сім'я його, рід правих благословиться (Пс 111,2).

Приспів: Спаси нас, Сину Божий, що родився від Діви, співаємо тобі: Алилуя.

Стих 3: Слава і багатство в домі його і правда його перебуває повік віку (Пс 111,3).

Приспів: Спаси нас, Сину Божий, що родився від Діви, співаємо тобі: Алилуя.

Слава і нині: Єдинородний Сину:

Антифон 3

Стих 1: Сказав Господь Господеві моему: Сиди праворуч мене, поки не покладу ворогів твоїх підніжжям ніг твоїх (Пс 109,1).

Тропар (глас 4): Різдво твоє, Христе Боже наш,* засвітило світові світло розуміння:* в ньому бо ті, що звіздам служили, від звізди навчилися* поклонятися тобі – Сонцю правди,* і пізнавати тебе – Схід з висоти.* Господи, слава тобі.

Стих 2: Жезл сили пошле тобі Господь від Сіону і володій посеред ворогів твоїх (Пс 109,2).

Тропар (глас 4): Різдво твоє ...

Стих 3: З тобою начало в день сили твоєї, у світлостях святих твоїх (Пс 109,3).

Тропар (глас 4): Різдво твоє ...

Вхідне: Із утроби перед зірницею родив я тебе – клявся Господь і не розкався: Ти єрей повік за чином Мелхіседека (Пс 109,3-4).

Тропар (глас 4): Різдво твоє, Христе Боже наш,* засвітило світові світло розуміння:* в ньому бо ті, що звіздам служили, від звізди навчилися* поклонятися тобі – Сонцю правди,* і пізнавати тебе – Схід з висоти.* Господи, слава тобі.

Слава і нині:

Кондак (глас 3): Діва днесь преістотного родить* і земля вертеп неприступному приносить.* Ангели з пастирями славословлять,* а волхви зо звіздою подорожують,* бо ради нас родилося дитя мале – предвічний Бог.

Замість Трисвятого: Ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Алілуя!

Прокімен (глас 8): Вся земля нехай поклониться тобі і співає тобі,* нехай же співає імені твоєму, Всевишній (Пс 65,4).

Стих: Воскликніте Господеві, вся земля, співайте ж імені його, віддайте славу хвалі його (Пс 65,2).

Апостол: (Гл 4,4-7): Браття, якже сповнився час, Бог послав свого Сина, що народився від жінки, народився під законом, щоб викупити тих, які під законом, щоб ми прийняли усиновлення. А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина свого, який взиває “Авва, Отче!” Тому ти вже не раб, а син; а коли син, то спадкоємець завдяки Богові.

Алилуя (глас 1): Небеса повідають славу Богу, творіння ж рук його сповіщає твердь (Пс 18,2).

Стих: День дневі передає слово і ніч ночі об'являє розуміння (Пс 18,3).

Євангеліє: (Мт 2,1-12): Коли Ісус народився у Вифлеємі Юдейським, за днів Ірода царя, мудреці прийшли в Єрусалим зо Сходу і спитали: “Де цар юдейський, що оце народився? Бо ми бачили його зорю на сході й прийшли йому поклонитись.” Почувши це цар Ірод, стривожився, і ввесь Єрусалим з ним. Зібравши всіх первосвящеників та книжників народних, він випитав у них, де Христос має народитися. Вони йому сказали: “У Вифлеємі Юдейським, бо так написано пророком: І ти, Вифлеєме, земле Юди, нічим не менша між містами Юди, бо з тебе вийде вождь, що буде пасти мій народ, Ізраїля.” Тоді Ірод, покликавши тайкома мудреців, випитав у них пильно про час, коли зоря з'явилась, і відіслав їх у Вифлеєм, кажучи: “Ідіть та розпитайтесь пильно про дитя, і коли знайдете, сповістіть мені, щоб я теж пішов йому вклонитись.” Вислухали вони царя і пустилися в дорогу. І ось зоря, що її бачили на сході, йшла перед ними, аж поки не підійшла й не стала зверху, де було дитятко. Побачивши зорю, зраділи радістю вельми великою. Увійшли до хати й побачили дитятко з Марією, матір'ю його, і, впавши ниць, поклонились йому; потім відкрили свої скарби й піднесли йому дари: золото, ладан і миро. І попереджені вві сні до Ірода не завертати, пустились іншою дорогою у край свій.

Замість Достойно: Величай, душе моя, у вертепі народженого Царя – Христа.

Ірмос (глас 1): Таїнство чудне бачу і преславне: небо – вертеп, престол херувимський – Діву, ясла – вмістилище, в яких возліг невмістимий Христос Бог. Його оспівуючи величаємо.

Причасний: Ізбавління послав Господь людям своїм (Пс 110,9). Алилуя (х3).

За Галицьким звичаєм співаємо: Всесвіт днесь радістю сповняється, Христос родився від Діви.

Замість “Ми бачили світло істинне...” (х1) “Нехай сповняться уста...” (х3) і “Нехай буде ім'я...” (х3).